

bruge det Udtryk, som hans Magister i Statsvidenskab, der nys blev omtalt, oppe i Landstinget har brugt: der er en vis Savbladsform i Bevægelsen. Men Savbladets Nedgang er i disse Aar, som her ere nævnte, ingen Sinde over et Par Hundrede Tusinde Kroner, og det medgav jeg saa som mulig Nedgang fra Aar til Aar, hvis der er ekstraordinære Omstændigheder, som have medført Stigningen til 4 Mill. Kr. Jeg regnede derfor kun med ca. 700,000 Kr.s Forøgelse ud over de budgetterede 3 Mill. Kr.

Den højtærede Finansminister gjorde dernæst nogle Bemærkninger om, at man maatte ved Udgiftsbudgettet for i Aar regne med de Erfaringer vedrørende yderligere Udgiftsforøgelse, som vi allerede havde indvundet, og nævnedes 900,000 Kr. paa 4 Poster. Herimod paaviste jeg, at i en lang Række af Aar — jeg tror, den kunde forøges yderligere — er det fastslaaet, at Aarets Budgetter, naar de komme til Regnskabsaflæggelse, vise konstant meget stor Nedgang, paa indtil 6—7 Mill. Kr., naar man tager § 27 med, og paa indtil 3 Mill. Kr., naar man ikke regner den med. Følgelig, sagde jeg, kan det ikke nytte at paastaa, at der er enkelte Poster, som medføre Udgiftsforøgelse, og at vi skulle regne med dem. Saa siger den højtærede Finansminister: Jo, thi det er de store Beløb, som ere bevilgede til Anlæg, og som ganske vist ikke ere blevne brugte, men de ere heller ikke sparede, idet de overføres fra Aar til Aar; det er der, Nedgangen er. Hertil vil jeg svare, at paa det Normalbudget, som den højtærede Finansminister forelægger for os, er der netop saadanne store Anlægsudgifter. Der er $5\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til Militæruddgifter og 12—15 Mill. Kr. beregnede til Anlæg i Samfærdselens Tjeneste, der er altsaa paa dette Budget netop de store Anlægsudgifter, som normalt gennem en Række af Aar vise sig ikke at komme til Udgift alle sammen. Men naar den højtærede Finansminister beregner sine Skatter, regner han efter et Udgiftsbudget, hvor alle Udgifterne normalt komme til Udbetaling. Og nu har jeg i min Opstilling endda ikke regnet med denne sandsynlige Udgiftsformindskelse, som her fremkommer; jeg har kun fremsat den for at paavise, at den højtærede Finansminister har ganske Uret, naar han taler om, at Stigningen paa de 4 Poster, som han nævnedes, maa man opføre, fordi Udgifterne sandsynligvis ville blive saa og saa meget større paa hele Budgettet. Nej, de ville

sandsynligvis blive meget mindre paa hele Budgettet.

Den højtærede Minister er i den besynderlige Situation, at han Gang efter Gang paastaar, at han har Brug for disse Skatter til at fremskaffe Balance; i Landstinget erklærede han, at han havde Brug for dem dertil — nu mener han dog at kunne undvære 1,200,000 Kr. til Kommunerne —, men naar han har hævdet dette, skaffer han sig dog altid en Udvej til at anvende Overskuddet til noget andet. Oppe i Landstinget har den højtærede Minister samlet sig om en enkelt Opgave, nemlig ekstraordinær Amortisation af vor Statsgæld. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde ikke nævnt dette. Det havde sine gode Grunde deri, at jeg virkelig vilde høre, om nu ogsaa den højtærede Minister her i Folketinget vilde fremdrage denne Sag, men jeg skal gerne gøre et Par Bemærkninger derom. Den højtærede Ministers Finansplan er altsaa i Virkeligheden den, at han har opstillet et Skattebudget af den Art, at han regner som sandsynligt med, at der vil blive 2—3 Mill. Kr. tilovers, som skulle bruges til ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden. Men saa ere vi inde i noget ganske andet end det, som overhovedet har været Grundlag for Forhandlingerne, thi Forhandlingernes Grundlag her har været det, at der skulde skaffes det højst nødvendige for at faa Balance, og den højtærede Minister har selv begyndt med at tilraade Varsomhed og har sagt, at det ikke gik an i denne Situation at paalægge Skatter ud over det absolut nødvendige. Det har været Grundlaget. Noget ganske andet er det, hvis det, vi gøre for Øjeblikket, ikke er at skaffe det absolut nødvendige til at tilvejebringe Balance, men at lave en stor Finansplan for Fremtiden. Men saa maa jeg for mit Vedkommende ganske afvise Muligheden af at benytte de Skattelovforslag, som den højtærede Minister har fremsat, paa en saadan Maade. Hvad den højtærede Minister nu foreslaar, er altsaa faktisk dette, at et stort Laan paa ca. 90 eller 100 Millioner Kr. — jeg ved ikke, hvor meget man mener er nødvendigt — skal optages til at dække Forsvarsudgifterne paa 31 Mill. Kr., Tab, som Staten har lidt ved den pludselige Nedgang i Toldafgifterne, og Tab, som Staten har lidt ved Bankkrisen og ved Alberti-Affæren, hvilket tilsammen andrager de sidste Aars Underskud, og dette Laan ønsker den højtærede Minister at amortisere og afdrage ekstraordinært gennem de Skattelovforslag,